

Vesperklockan

Rebecka Svensson och Korva-Hulda möts. Rebecka kommer jäktande till Vesperklockans dörr. Det är sensommar 1912. Mot slutet ansluter komminister Norrman till de bägge damerna.

REBECKA

Åh, jag hann i tid! Nu ska jag bara se var jag har nyckeln också... Jag ska ju in och ställa i ordning Vesperklockan innan vi får finbesök hit till logen.

KORVA-HULDA

(Kommer släntrande från andra hållet) – Ser man på, Rebecka Svensson! Vad förskaffar oss den äran?

REBECKA

Jag ska in och göra i ordning inne i Vesperklockan. Ja, jag är ju engagerad i nykterhetslogen, och det vet Korva-Hulda mycket väl.

KORVA-HULDA

Ja, det vet en väl, förstås. Är det något speciellt som ska hända?

REBECKA

Ja, det ska komma en resetalare hit, en som jag träffade i Sundsvall på Templarordens kongress. Dan Andersson heter han...

KORVA-HULDA

Kors, Rebecka ser ju rent salig ut när hon pratar om honom.

REBECKA

Äsch, så Hulda säger. Det är inget särskilt. Men han har varit här och hälsat på mig ett par gånger, det har han.

KORVA-HULDA

Här...?

REBECKA

Nej, hemma vid Silverforsen förstås, där jag bor. En gång när han var här, så glömde han kvar sin revolver.

KORVA-HULDA

Revolver? Vad skulle han med den till?

REBECKA

Ja, här hade han inte mycket glädje av den. Men oppe i finnmarkerna, där han kommer ifrån, där måste han ha den hela tiden. Så han bad mig skicka opp den i ett paket.

KORVA-HULDA

Skickade du revolvren i ett paket?!

REBECKA

Ja, han skrev särskilt noga att jag skulle packa in den väl, "för postmästarn här är så nyfiken av sig", skrev han.

KORVA-HULDA

Ja, det vet en väl, hurdana postmästare är.

REBECKA

Som Hulda vet så skriver jag ju lite dikter. Ja, en diktsamling är ju färdig för tryck nu och ska komma ut till våren. Herr Andersson skriver också dikter. Jag försöker övertala honom att ge ut en diktsamling han också, men han är lite tveksam. Men jag ligger på.

KORVA-HULDA

Så han ska komma hit och agitera. Då kommer det mycket folk förstås?

REBECKA

Ja, det hoppas jag på.

KORVA-HULDA

Som ska sitta här och lyssna när han maler på... Då kanske man kan ta tillfället och saluföra lite korv till dom stackarna! Ja, jag har ju mitt skär-kött-eri här nere på Kyrkogatan och jag har just stoppat klart en ny omgång brännvinskorv...

REBECKA

Hulda!

KORVA-HULDA

Nej förlåt, ni nyttjar ju inte starkt. Inga starka korvar...
Det får bli leverpastej.

REBECKA

Det är säkrast att Hulda håller sig härifrån när mötet ska vara.

Komminister Emil Norrman in.

EMIL NORRMAN

Hulda! Rebecka. Guds fromhet över er båda.

REBECKA

God dag, gode komministern.

EMIL NORRMAN

Jaså, det ska bli samling i templet?

REBECKA

Ja, gode komministern, hit ska komma en talare ända från Dalarna.

EMIL NORRMAN

Jaså minsann, i det lilla huset? Då lär det bli trångt om saligheten då.

KORVA-HULDA

Hmf.

EMIL NORRMAN

Sa Hulda något?

KORVA-HULDA

Jag sa att det blir nog åtminstone mer folk än där är i kyrkan, när du predikar där.

EMIL NORRMAN

Står Hulda och säger du till mig?!

KORVA-HULDA

Ja, det ska jag säga, att duar jag Gud Fader, så kan jag väl dua hans dräng!

EMIL NORRMAN

Åh, Korva-Hulda, alltid lika slagfärdig.

REBECKA

Nog är det tur att vi har Hulda. Inte bara för hennes korvar, utan också för att hon är en färgklick här i staden.

EMIL NORRMAN

Ja, utan Hulda vore det för trist. Hulda och alla andra bemerkelsevärda personer som lever – och har levt – i Ronneby.

De tre vandrar iväg tillsammans.

– Slut –